

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

20050 *Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La Directiva 2008/56/CE, de 17 de juny de 2008, per la qual s'estableix un marc d'acció comunitària per a la política del medi marí (Directiva marc sobre l'estratègia marina) introdueix l'obligació d'aconseguir un bon estat ambiental de les aigües marines europees mitjançant l'elaboració d'estratègies marines amb l'objectiu final de mantenir la biodiversitat i preservar la diversitat i el dinamisme d'uns oceans i mars que siguin nets, sans i productius, l'aprofitament dels quals sigui sostenible. Si bé existeix en el cabal legislatiu espanyol un determinat nombre de disposicions, en general de caràcter sectorial i freqüentment derivades dels convenis internacionals de protecció del medi marí, fins al moment es mancava d'un marc normatiu complet, que pogués garantir l'articulació de les activitats humanes en el mar de manera que no es comprometés la conservació de les característiques naturals dels ecosistemes marins, d'acord amb l'enfocament ecosistèmic. La present Llei, que incorpora al dret espanyol la Directiva 2008/56/CE, a més engloba la regulació d'altres aspectes de la protecció del medi marí que fins ara no s'havien abordat en la legislació estatal. D'aquesta manera, la Llei de protecció del medi marí es constitueix com el marc general per a la planificació del medi marí, amb l'objectiu d'aconseguir el seu bon estat ambiental.

La Directiva marc sobre l'estratègia marina estableix que les seves regulacions s'han d'aplicar a les aigües, el llit marí i el subsòl situats més enllà de la línia de base que serveix per mesurar l'amplada de les aigües territorials i que s'estenen fins al límit exterior de la zona en què un Estat membre de la Unió Europea exerceix sobirania o jurisdicció de conformitat amb la Convenció de les Nacions Unides sobre Dret del Mar.

La Comissió Europea ha aclarit, en l'àmbit dels grups de treball d'aplicació de la Directiva marc sobre l'estratègia marina, que s'entén inclosos en aquestes aigües tant el mar territorial com la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental, així com qualsevol altra zona marina en què els estats exerceixin jurisdicció parcial, com les zones de protecció ecològica o pesquera.

A més, la Directiva marc sobre l'estratègia marina estableix que les aigües costaneres d'acord amb la definició de la Directiva 2000/60/CE (Directiva marc de l'aigua), el seu llit marí i el seu subsòl, s'han d'incorporar en les estratègies en la mesura que diversos aspectes de l'estat ambiental del medi marí no hagin estat encara abordats directament en l'esmentada Directiva ni en una altra legislació comunitària. Per tant, la Llei de protecció del medi marí només s'ha d'aplicar en les aigües costaneres, inclòs el domini públic portuari, si la regulació derivada de la Directiva marc de l'aigua no és suficient per garantir el bon estat ambiental d'aquesta part del medi marí.

A Espanya diverses normes regulen la jurisdicció en els espais marins. La Llei 10/1977, de 4 de gener, sobre mar territorial estableix que l'Estat espanyol té sobirania sobre el mar territorial adjacent a les seves costes, que inclou la columna d'aigua, el llit, el subsòl i els recursos d'aquest mar, així com l'espai aeri suprajacent. El mar territorial s'estén des de la línia de baixamar escorada i, si s'escau, des de les línies de base rectes que siguin establertes pel Govern, fins a una distància de dotze milles nàutiques. D'altra banda, la Llei 15/1978, de

20 de febrer, sobre zona econòmica estableix que la zona econòmica exclusiva s'estén des del límit exterior del mar territorial espanyol fins a una distància de dues-centes milles nàutiques des de les línies de base, i que l'Estat espanyol té en aquesta zona drets sobirans als efectes de l'exploració i explotació dels recursos naturals del llit i del subsòl marins i de les aigües suprajacents. La Llei 15/1978 estableix la zona econòmica exclusiva només per a l'oceà Atlàntic (inclòs el mar Cantàbric), però no per a la mar Mediterrània. Tanmateix, mitjançant el Reial decret 1315/1997, d'1 d'agost (modificat pel Reial decret 431/2000, de 31 de març) s'estableix una zona de protecció pesquera en la Mediterrània, que s'estén des del límit del mar territorial al sud de Punta Negra-cap de Gata, i continua a l'est fins a la línia equidistant amb els països ribereus, fins a la frontera marítima amb França.

Mitjançant l'article 129 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social es va modificar el Text refós de la Llei d'aigües aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i es va incorporar al dret espanyol la Directiva 2000/60/CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües (Directiva marc de l'aigua). En aquesta norma s'inclouen mesures de protecció de les aigües de transició i costaneres, que s'estenen fins a una milla nàutica mar endins des de les línies de base. Aquestes aigües formen part de les demarcacions hidrogràfiques i per tant s'inclouen en el procés de planificació hidrològica, que té entre els seus objectius assolir un bon estat de les aigües.

La present Llei, per tant, és aplicable al mar territorial, a la zona econòmica exclusiva en l'Atlàntic i el Cantàbric, a la zona de protecció pesquera de la Mediterrània i a la plataforma continental, inclosa la plataforma continental ampliada que Espanya pugui obtenir en aplicació del procediment previst a l'article 76 de la Convenció de Nacions Unides sobre el Dret del Mar. En el cas de les aigües costaneres, atès que l'aplicació de la Directiva marc de l'aigua a Espanya ja preveu la garantia de la consecució del bon estat, la Llei de protecció del medi marí només s'ha d'aplicar en els aspectes de la protecció o la planificació del medi marí que no s'hagin previst en els plans hidrològics de conca, per exemple pel que fa a la protecció d'espècies amenaçades marines, el control dels abocaments des de vaixells o aeronaus, o la declaració d'àrees marines protegides.

L'article 132.2 de la Constitució espanyola estableix que són béns de domini públic estatal la zona marítimoterrestre, les platges, el mar territorial i els recursos naturals de la zona econòmica i la plataforma continental. Així, la present Llei pretén culminar el mandat de la Constitució, regulant les porcions del domini públic marítimoterrestre, configurades com a tal, sota titularitat estatal en el seu article 132.2, establint criteris per a la utilització d'aquella, així com per a la seva planificació i protecció, tenint en consideració les diferents característiques, especialment oceanogràfiques, de l'àmbit Atlàntic respecte de la Mediterrània.

No hi ha un càlcul definitiu de la superfície de les aigües jurisdiccionals espanyoles, entre d'altres qüestions perquè hi ha alguns espais marins que no han estat objecte de delimitació amb els estats veïns les costes dels quals són adjacents a les espanyoles o estan situades davant seu. Tanmateix s'ha realitzat una estimació de la superfície del mar territorial, la zona econòmica exclusiva i zona de protecció pesquera de la Mediterrània que resulta en una mica més d'un milió de quilòmetres quadrats d'aigües marines.

El medi marí és objecte de nombroses activitats humanes, i està sotmès a importants pressions i impactes. La pesca, la navegació, les instal·lacions de producció energètica, el turisme i la indústria de la biotecnologia són alguns dels sectors econòmics que es porten a terme o afecten el medi marí. Els abocaments urbans, industrials i fruit de la navegació, i la conseqüent pèrdua de qualitat del medi marí, l'eliminació o alteració d'hàbitats i poblacions d'espècies marines, la sobreexplotació de recursos marins vius, el soroll submarí, la pressió urbanística, o les alteracions derivades del canvi climàtic, són algunes de les pressions a les quals estan subjectes els nostres mars i oceans.

L'objectiu de la present Llei és aconseguir un bon estat ambiental del medi marí, i l'eina per assolir aquesta meta és portar a terme una planificació coherent de les activitats que s'hi practiquen. Les estratègies marines es constitueixen com els instruments essencials per a aquesta planificació, i s'ha d'elaborar una estratègia per a cada una de les demarcacions

marines establertes. Les polítiques sectorials que es portin a terme o puguin afectar el medi marí són compatibles i s'han d'adaptar als objectius de les estratègies marines. És per això que tots els departaments ministerials així com les comunitats autònomes, amb competències sobre el medi marí, han de participar en totes les fases d'elaboració i aplicació de les estratègies marines.

Les demarcacions marines, com a subdivisió espacial espanyola que s'estableix en aplicació de l'article 4 de la Directiva marc sobre l'estratègia marina, s'han delimitat tenint en compte les regions i subregions marines que aquesta estableix, i obeint les particularitats hidrològiques, oceanogràfiques i biogeogràfiques de cada zona marina espanyola, per garantir una planificació adequada en cadascuna d'aquestes subdivisions marines. La present Llei estableix cinc demarcacions marines, per a cada una de les quals s'ha d'elaborar una estratègia marina. No obstant això, es determinen una sèrie de criteris de planificació aplicables a totes les estratègies, i es faculta el Govern per dictar directrius comunes sobre determinats aspectes, per garantir la coherència de tots els instruments de planificació del medi marí a Espanya.

Les estratègies marines consisteixen en l'elaboració d'una sèrie de tasques consecutives, que s'han de realitzar per a cada una de les demarcacions marines. La primera és l'avaluació inicial de l'estat del medi marí, que inclou les característiques naturals, les pressions i impactes i una anàlisi econòmica i social de la utilització del medi marí i dels costos del seu deteriorament. L'annex I inclou una llista indicativa de les característiques, pressions i impactes que s'han d'incloure en aquesta avaluació. La segona tasca és la determinació del bon estat ambiental, que s'ha de basar en els onze descriptors que s'inclouen en l'annex II. La tercera és l'establiment d'una sèrie d'objectius ambientals, tenint en compte la llista indicativa de característiques de l'annex III, enfocats a aconseguir el bon estat ambiental que prèviament s'ha definit. Simultàniament, s'han de definir una sèrie d'indicadors per poder avaluar la consecució dels objectius ambientals. La quarta tasca és l'establiment d'un programa de seguiment, d'acord amb les orientacions de l'annex IV. Finalment, s'ha d'elaborar i aplicar un programa de mesures per aconseguir el bon estat ambiental. L'annex V inclou una llista no exhaustiva dels tipus de mesures que poden constituir aquests programes. Tots els elements de les estratègies marines s'han d'actualitzar almenys cada sis anys. A més, la present Llei preveu els mecanismes necessaris de cooperació i informació al públic.

La present Llei, a més de regular els principis i mecanismes generals per a la planificació del medi marí, inclou altres disposicions per a la protecció del medi marí, en aplicació del que disposen diversos convenis internacionals dels quals Espanya és part, reforçant la seva efectivitat normativa a través de la legislació nacional específica.

En el marc del Conveni sobre la diversitat biològica, els estats tenen l'obligació de crear xarxes coherents d'àrees protegides, tant terrestres com marines. La Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat crea la figura d'àrea marina protegida com una de les categories d'espais naturals protegits i determina que aquestes s'han d'integrar a la Xarxa d'Àrees Marines Protegides. Fins ara, aquesta Xarxa no s'havia regulat. La present Llei crea formalment la Xarxa d'Àrees Marines Protegides i estableix quins són els seus objectius, els espais naturals que la conformen i els mecanismes per a la seva designació i gestió.

A la Xarxa d'Àrees Marines Protegides es poden integrar, a més d'espais protegits de competència estatal, espais la declaració i gestió dels quals sigui competència autonòmica en el supòsit que estableix l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, i zones protegides a l'empara de legislació autonòmica pesquera, a proposta de la comunitat autònoma afectada i sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient en el seu territori.

Tenint en compte la possible inclusió a la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'espais la declaració i gestió dels quals correspon a les administracions autonòmiques, la Llei preveu per a aquests casos que les comunitats autònomes litorals competents en la declaració i gestió d'àrees marines protegides, en col·laboració amb l'Administració General de l'Estat, elaborin la proposta de criteris mínims comuns per a una gestió coordinada i

coherent de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya, que ha d'aprovar la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

També poden formar part de la Xarxa altres àrees marines protegides existents en l'ordenament espanyol a partir de la mera ratificació i publicació de tractats internacionals o l'assumpció de compromisos internacionals com poden ser les reserves de la biosfera, els llocs Patrimoni Mundial de la UNESCO, les zones humides Ramsar, les zones especialment protegides d'importància per a la Mediterrània establertes en el Conveni de Barcelona i les àrees marines protegides del Conveni OSPAR, entre d'altres.

Finalment, s'estableixen normes respecte als abocaments des de vaixells i aeronaus al mar, a la incineració en el mar i a la col·locació de matèries sobre el fons marí, d'acord amb el Conveni de Barcelona per a la protecció del medi marí i la regió costanera de la Mediterrània, el Conveni OSPAR sobre la protecció del medi ambient marí de l'Atlàntic nord-est, i el Conveni de Londres (Conveni sobre la prevenció de la contaminació del mar per abocament de deixalles i altres matèries) i el seu Protocol.

La present Llei ve per tant a dotar el medi marí d'un marc regulador coherent que garanteixi el seu bon estat ambiental. No obstant això, ja existeix a Espanya legislació específica aplicable en el mar, que la present Llei no pretén modificar ni derogar. Es tracta per exemple de la legislació referent a la navegació, als ports, a la pesca marítima, al sector d'hidrocarburs, a la lluita contra la contaminació en el mar, a la protecció d'espècies i hàbitats, entre d'altres. De fet, les estratègies marines que s'aprovin a l'empara de la present Llei han de reforçar l'aplicació de la legislació sectorial aplicable al medi marí, per garantir la seva articulació coherent i coordinada, de manera que les activitats humanes en el mar no comprometin el bon estat ambiental.

La Llei garanteix la participació de les comunitats autònomes en l'elaboració de les estratègies marines, en la mesura que afecti les seves competències, així com en el seguiment de la seva aplicació, a través de la creació dels comitès de seguiment de les estratègies marines per a cada una de les demarcacions marines, que han d'estar integrats per representants de les administracions estatal i autonòmica amb competències en l'execució de l'estratègia corresponent. Així mateix perfila els mecanismes de coordinació i cooperació necessaris per assolir els objectius de protecció del medi marí en un marc de ple respecte a les competències atribuïdes a les comunitats autònomes.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. La present Llei estableix el règim jurídic que regeix l'adopció de les mesures necessàries per aconseguir o mantenir el bon estat ambiental del medi marí, a través de la seva planificació, conservació, protecció i millora.

2. En la qualitat de bé de domini públic, s'ha d'assegurar un ús sostenible dels recursos del medi marí que tingui en consideració l'interès general.

3. Els instruments essencials de planificació del medi marí són les estratègies marines, definides en el títol II de la present Llei, les quals han de perseguir com a objectius específics els següents:

a) Protegir i preservar el medi marí, incloent la seva biodiversitat, evitar el seu deteriorament i recuperar els ecosistemes marins a les zones que s'hagin vist afectades negativament;

b) Prevenir i reduir els abocaments al medi marí, amb vista a eliminar progressivament la contaminació del medi marí, per vetllar perquè no es produeixin impactes o riscos greus per a la biodiversitat marina, els ecosistemes marins, la salut humana o els usos permesos del mar.

c) Garantir que les activitats i usos en el medi marí siguin compatibles amb la preservació de la seva biodiversitat.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

1. En virtut del que disposa l'article 132.2 de la Constitució són béns de domini públic estatal, entre d'altres, el mar territorial i els recursos naturals de la zona econòmica i la plataforma continental.

2. La present Llei és aplicable a totes les aigües marines, inclosos el llit, el subsòl i els recursos naturals, sotmeses a sobirania o jurisdicció espanyola.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el títol II no és aplicable a les aigües costaneres definides a l'article 16 bis del Text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, en relació amb els aspectes de l'estat ambiental del medi marí que ja estiguin regulats en l'esmentat Text refós o en els seus desplegaments reglamentaris, i s'han de complir, en tot cas, els objectius ambientals establerts en virtut de la present Llei i en les estratègies marines que s'aprovin en la seva aplicació.

4. La present Llei no s'aplica a les activitats l'únic propòsit de les quals sigui la defensa o la seguretat nacional. El Consell de Ministres, mitjançant un acord i amb el dictamen previ del Consell d'Estat, ha de determinar les activitats l'únic propòsit de les quals sigui la defensa o la seguretat nacional i que comportin la no-aplicació de les estratègies marines. No obstant això, l'Estat s'ha d'esforçar per garantir que les esmentades activitats es portin a terme, en la mesura que això sigui raonable i factible, d'una manera compatible amb els objectius de la present Llei.

Article 3. Naturalesa i règim del medi marí.

1. La utilització de les aigües marines, inclosos el llit, el subsòl i els recursos naturals, és lliure, pública i gratuïta per als usos compatibles amb la seva naturalesa de bé de domini públic, de conformitat amb el que estableix l'article 31 de la Llei 22/1988, i amb la preservació de la seva integritat, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient en el seu territori.

2. Fora de l'ús comú general descrit en l'apartat anterior, no s'admeten sobre el medi marí més drets d'ús, explotació i aprofitament que els autoritzats en virtut de la legislació sectorial aplicable, que s'han de planificar d'acord amb l'estratègia de la demarcació marina corresponent o de manera que siguin compatibles amb aquesta.

3. L'autorització de qualsevol activitat que requereixi, bé l'execució d'obres o instal·lacions en les aigües marines, el seu llit o el seu subsòl, bé la col·locació o dipòsit de matèries sobre el fons marí, així com els abocaments regulats en el títol IV de la present llei, ha de comptar amb l'informe favorable del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí respecte de la compatibilitat de l'activitat o abocament amb l'estratègia marina corresponent de conformitat amb els criteris que s'estableixin reglamentàriament.

4. Qualsevol activitat que suposi el maneig d'espècies marines de competència estatal incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades o en els annexos de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, i l'observació de cetacis regulada en el Reial decret 1727/2007, de 21 de desembre, pel qual s'estableixen mesures de protecció dels cetacis, està subjecta a l'autorització prèvia, que atorga el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. L'esmentada autorització es concedeix si l'activitat es considera compatible amb l'estratègia marina corresponent, de conformitat amb els criteris que s'estableixin reglamentàriament, amb l'informe previ de la comunitat autònoma afectada en el supòsit d'activitats que s'hi hagin de realitzar en espais naturals declarats per aquestes en virtut del que disposa l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

Article 4. Criteris de planificació en el medi marí.

1. L'actuació dels poders públics en matèria de planificació del medi marí s'ha de regir pels criteris següents:

a) S'ha d'aplicar una gestió adaptativa de les activitats humanes seguint el principi de precaució i l'enfocament ecosistèmic i tenint en compte el coneixement científic, per

garantir que la pressió conjunta de les esmentades activitats es mantingui en nivells compatibles amb la consecució d'un bon estat ambiental.

b) No s'ha de comprometre la capacitat dels ecosistemes marins de respondre als canvis induïts per l'activitat humana.

c) S'ha de propiciar l'aprofitament sostenible dels béns i serveis marins per les actuals i futures generacions.

d) S'ha de garantir la coherència de totes les estratègies marines de cada regió marina, a través de la necessària coordinació a nivell autonòmic, nacional i internacional.

e) S'ha de promoure la conservació de la biodiversitat i els processos ecològics del medi marí a través de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya i altres instruments de protecció.

f) S'ha de mantenir com a objectiu la minimització de la contaminació del medi marí, entenent com a contaminació tota introducció directa o indirecta en el medi marí de substàncies o energies com a conseqüència de l'activitat humana, incloses les fonts sonores submarines, que provoquin o puguin provocar efectes nocius, com ara perjudicis als recursos vius i als ecosistemes marins –inclosa la pèrdua de biodiversitat–, riscos per a la salut humana, obstacles a les activitats marítimes, especialment a la pesca, al turisme, a les activitats d'oci i altres usos permesos del mar, així com alteracions de la qualitat de les aigües marines que limiti la seva utilització i una reducció del seu valor recreatiu, o en termes generals un menyscabament de l'ús sostenible dels béns i serveis marins, inclosos els seus recursos.

g) S'ha de garantir que la investigació marina orientada a l'aprofitament racional dels recursos i potencialitats del medi marí sigui compatible amb l'assoliment del bon estat ambiental.

h) Les polítiques sectorials que es portin a terme o puguin afectar el medi marí han de ser compatibles i s'han d'adaptar als objectius de les estratègies marines.

i) S'han de fer estudis sobre la capacitat de càrrega d'aquests espais en relació amb les activitats humanes que s'hi duguin a terme.

2. El Govern pot aprovar directrius comunes a totes les estratègies marines amb la finalitat de garantir la coherència dels seus objectius, en aspectes com ara:

- a) La Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.
- b) Els abocaments en el mar.
- c) Els aprofitaments energètics situats en el medi marí.
- d) La investigació marina i l'accés a les dades marines.
- e) L'avaluació i el seguiment de la qualitat ambiental del medi marí.
- f) L'ordenació de les activitats que es porten a terme o poden afectar el medi marí.
- g) La mitigació dels efectes i l'adaptació al canvi climàtic.

3. Les directrius relatives al punt a) de l'apartat anterior s'han d'aprovar de conformitat amb el procediment que preveu l'article 28.d) d'aquesta Llei. Les directrius relatives als punts b), c), d), e) i f) de l'apartat anterior s'han d'aprovar a proposta del Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, a la Conferència Sectorial de Medi Ambient, al Consell Assessor de Medi Ambient i als departaments ministerials afectats, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient en el seu territori.

Article 5. Principis inspiradors en la determinació de mesures per a cada demarcació marina.

1. Han d'inspirar la determinació de les mesures els següents principis:

- a) El principi de precaució.
- b) El marc d'exigència en l'àmbit internacional i comunitari a l'hora d'integrar les mesures en un programa, el respecte i l'aplicació de les normes que preveuen els tractats internacionals en la matèria subscrits per l'Estat espanyol i la normativa europea.

- c) El desenvolupament sostenible i, en particular, l'impacte social, ambiental i econòmic de les mesures previstes.
- d) El principi d'acció preventiva.
- e) El principi de correcció de danys ambientals a la mateixa font.
- f) El principi de qui contamina paga.
- g) La presa en consideració de les normatives sectorials, en particular les vinculades amb l'interès general, la seguretat de subministrament o les que tinguin implicacions de caràcter estratègic, que es pugui veure afectada per la implantació de les esmentades mesures.

2. S'ha de vetllar perquè les mesures siguin rendibles i viables des del punt de vista tècnic, per la qual cosa abans d'introduir noves mesures s'han de realitzar avaluacions d'impacte, inclosa una anàlisi de costos i beneficis ambientals, econòmics i socials. Així mateix, amb posterioritat a la seva introducció s'han de fer balanços periòdics sobre el seu impacte.

TÍTOL II

Estratègies marines

CAPÍTOL I

Àmbit i naturalesa

Article 6. *Regions, subregions i demarcacions marines.*

1. Als efectes del que disposa el present títol, el medi marí espanyol es divideix en les següents regions i subregions marines:

- a) Regió de l'Atlàntic Nord-oriental.
 - i. Subregió del Golf de Biscaia i les costes Ibèriques.
 - ii. Subregió Atlàntic macaronèsica de les Canàries.

b) Regió de la Mar Mediterrània.

2. Als efectes de la present Llei i per facilitar la seva aplicació, sobre les anteriors regions i subregions marines s'estableixen les següents subdivisions, denominades demarcacions marines, que constitueixen l'àmbit espacial sobre el qual s'ha de desplegar cada estratègia marina:

a) Demarcació marina nord-atlànica: medi marí en el qual Espanya exerceix sobirania o jurisdicció comprès entre el límit de les aigües jurisdiccionals entre Espanya i França en el golf de Biscaia i el límit septentrional de les aigües jurisdiccionals entre Espanya i Portugal.

b) Demarcació marina sud-atlànica: medi marí en el qual Espanya exerceix sobirania o jurisdicció comprès entre el límit de les aigües jurisdiccionals entre Espanya i Portugal en el golf de Cadis i el meridià que passa pel cap d'Espartel.

c) Demarcació marina de l'Estret i Alborán: medi marí en el qual Espanya exerceix sobirania o jurisdicció comprès entre el meridià que passa pel cap d'Espartel i una línia imaginària amb orientació 128° respecte al meridià que passa pel cap de Gata, i medi marí en el qual Espanya exerceix sobirania o jurisdicció en l'àmbit de Ceuta, Melilla, les illes Chafarinas, l'illot Perejil, penyals de Vélez de la Gomera i Alhucemas i l'illa d'Alborán.

d) Demarcació marina llewantinobalear: medi marí en el qual Espanya exerceix sobirania o jurisdicció comprès entre una línia imaginària amb orientació 128° respecte al meridià que passa pel cap de Gata, i el límit de les aigües jurisdiccionals entre Espanya i França en el golf del Lleó.

e) Demarcació marina canària: medi marí en el qual Espanya exerceix sobirania o jurisdicció al voltant a les illes Canàries.

Article 7. *Estratègies marines. Naturalesa.*

1. Les estratègies marines són els instruments de planificació de cada demarcació marina i constitueixen el marc general al qual s'han d'ajustar necessàriament les diferents polítiques sectorials i actuacions administratives amb incidència en el medi marí d'acord amb el que estableix la legislació sectorial corresponent.

2. Les estratègies marines són públiques i vinculants per a les administracions públiques i no creen per si soles drets o obligacions per als particulars o entitats, per la qual cosa la seva aprovació o modificació no dona lloc a indemnització.

3. L'aplicació de les estratègies comporta l'adopció de les actuacions administratives i disposicions normatives que es considerin necessàries per a la seva efectivitat.

4. Les estratègies marines inclouen l'avaluació de l'estat ambiental de les aigües, la determinació del bon estat mediambiental, la fixació dels objectius mediambientals a aconseguir, un programa de mesures per assolir els esmentats objectius i un programa de seguiment.

CAPÍTOL II

Actuacions preparatòries

Secció 1a *Avaluació, definició del bon estat ambiental, definició d'objectius i programes de seguiment*

Article 8. *Avaluació.*

1. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de portar a terme una avaluació inicial de l'estat ambiental actual i de l'impacte de les activitats humanes en el medi marí de cada demarcació marina. Aquesta avaluació inicial ha d'estar basada en la millor informació científica disponible i s'ha de portar a terme prèvia consulta amb els departaments ministerials i les comunitats autònomes amb competències en el medi marí, de conformitat amb el que estableix l'article 22 de la present Llei.

2. S'entén per estat ambiental l'estat general del medi ambient en el mar, tenint en compte l'estructura, la funció i els processos dels ecosistemes que componen el medi marí, factors fisiogràfics, geogràfics, biològics, geològics i climàtics naturals, així com les condicions físiques, incloses les acústiques, i químiques, derivades, en particular, de les activitats humanes dins o fora de la zona de què es tracti.

3. L'avaluació inicial ha d'incloure els elements següents:

a) una anàlisi de les característiques essencials i de l'estat ambiental actual de la demarcació marina, basada en la llista indicativa d'elements recollida en el quadre 1 de l'annex I.

b) una anàlisi dels principals impactes i pressions que afecten l'estat ambiental de la demarcació marina, basada en la llista indicativa d'elements recollida en el quadre 2 de l'annex I, que tingui en compte les tendències perceptibles, i que abracci els principals efectes acumulatius i sinèrgics.

c) una anàlisi econòmica i social de la utilització del medi marí i del cost que suposa el seu deteriorament.

4. Les anàlisis esmentades han de tenir en compte els elements relacionats amb les aigües costaneres i les aigües territorials regulades en el Text refós de la Llei d'aigües. Així mateix, han de tenir en compte altres avaluacions existents, com les realitzades en el context dels convenis marins regionals o de la implantació i desenvolupament de la Xarxa Natura 2000, amb l'objecte de presentar una avaluació general de l'estat del medi marí.

Article 9. *Definició del bon estat ambiental.*

1. El bon estat ambiental del medi marí és aquell en el qual aquest dóna lloc a oceans i mars ecològicament diversos i dinàmics, nets, sans i productius en el context de les seves condicions intrínseques, i en el qual la utilització del medi marí sigui sostenible, de manera que quedi així protegit el seu potencial d'usos, activitats i recursos per part de les generacions actuals i futures.

2. En tot cas, el bon estat ambiental del medi marí implica necessàriament:

a) que l'estructura, les funcions i els processos dels ecosistemes que componen el medi marí, juntament amb els factors fisiogràfics, geogràfics, geològics i climàtics, permetin el ple funcionament d'aquests ecosistemes i mantinguin la seva capacitat de recuperació enfront dels canvis ambientals induïts per l'home;

b) que les espècies i els hàbitats marins estiguin protegits, es previngui la pèrdua de la biodiversitat induïda per l'home i els diversos components biològics funcionin de manera equilibrada;

c) que les propietats hidromorfològiques, físiques i químiques dels ecosistemes, incloses les que resulten de l'activitat humana a la zona de què es tracti, mantinguin els ecosistemes de conformitat amb el que s'ha indicat anteriorment;

d) que els abocaments antropogènics de substàncies i d'energia en el medi marí, inclòs el soroll, no superin la resiliència del medi o generin efectes de contaminació.

3. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, en funció de l'avaluació inicial, ha de definir per a cada demarcació marina un conjunt de característiques corresponents a un bon estat ambiental, basant-se per fer-ho en els descriptors qualitatiu enumerats en l'annex II.

4. Addicionalment, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí pot definir criteris per especificar les característiques tècniques dels descriptors qualitatiu inclosos a l'annex II.

5. La definició del bon estat ambiental també té en compte les llistes indicatives de l'annex I, i en particular els indicadors fisicoquímics, tipus d'hàbitats, indicadors biològics, la hidromorfologia, així com els impactes i pressions de les activitats humanes.

6. En l'elaboració de l'avaluació inicial s'ha de garantir que les dades utilitzades posseeixin la necessària qualitat i fiabilitat per assegurar la comparabilitat dels resultats obtinguts dins de les regions, subregions i demarcacions marines.

Article 10. *Definició d'objectius ambientals.*

1. Els objectius ambientals són l'expressió qualitativa o quantitativa de l'estat desitjat dels diversos components del medi marí respecte a cada demarcació marina, així com de les pressions i els impactes sobre l'esmentat medi.

2. Sobre la base de l'avaluació inicial, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de portar a terme una proposta d'objectius ambientals i indicadors associats per al medi marí respecte de cada demarcació marina amb l'objecte d'aconseguir un bon estat ambiental, tenint en compte per a això les pressions i els impactes enumerats en el quadre 2 de l'annex I. Els objectius ambientals s'han de definir tenint en compte la llista indicativa de característiques de l'annex III.

3. Aquesta proposta, juntament amb la definició del bon estat ambiental, són sotmeses a acord del Consell de Ministres amb la consulta prèvia als organismes públics d'investigació competents i al Consell Assessor de Medi Ambient i amb l'informe previ de les comunitats autònomes afectades, una vegada complert el tràmit de participació pública.

4. En establir els esmentats objectius ambientals i indicadors associats s'han de tenir en compte els objectius ambientals vigents a escala nacional, comunitària o internacional, i s'ha d'assegurar la compatibilitat dels esmentats objectius entre si i tenint en compte els efectes transfronterers.

Article 11. *Programes de seguiment.*

1. Sobre la base de l'avaluació inicial el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha d'elaborar i aplicar, d'acord amb el que estableix l'annex IV, programes de seguiment coordinats per avaluar permanentment l'estat ambiental del medi marí, tenint en compte les llistes indicatives de l'annex I i en referència als objectius ambientals definits segons l'article anterior.

2. Han de ser compatibles dins de les regions o subregions marines i s'han de basar en les disposicions en matèria d'avaluació i seguiment establerts per la legislació comunitària aplicable o en virtut d'acords internacionals, i han de ser compatibles amb aquestes.

Article 12. *Recerca marina.*

El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de portar a terme les activitats descrites en aquesta secció a través de l'Institut Espanyol d'Oceanografia, com a medi propi i servei tècnic de l'Administració General de l'Estat, o bé mitjançant encàrrecs de gestió o contractes amb altres centres d'investigació.

Secció 2a Elaboració i aprovació de les estratègies marines

Article 13. *Programes de mesures.*

1. Una vegada aprovats els objectius ambientals i tenint en compte l'avaluació inicial, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en col·laboració amb les comunitats autònomes i la resta d'administracions públiques implicades, ha d'elaborar un programa de mesures per a cada demarcació marina, que ha d'incloure les mesures necessàries per aconseguir o mantenir un bon estat ambiental.

2. Les mesures s'han de definir tenint en compte els tipus de mesures enumerades en l'annex V i s'han d'integrar en un programa de sis anys de durada, en el qual s'estableixin les activitats per dur a terme, els terminis per a la seva execució i l'organisme responsable de la seva aplicació i control. Així mateix, el programa ha d'especificar, per a cada mesura, els objectius ambientals amb els quals està relacionada i de quina manera ha de contribuir a la consecució dels esmentats objectius.

3. Per tenir en consideració els impactes socials i econòmics, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de consultar els departaments corresponents i les comunitats autònomes, sobre les activitats dutes a terme en l'àmbit de les seves competències que es puguin veure afectades per l'aprovació dels esmentats programes de mesures.

4. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de prendre en consideració les implicacions dels seus programes de mesures sobre el medi marí situat més enllà de la sobirania i jurisdicció espanyoles, a fi de minimitzar els riscos de danys i, en la mesura que sigui possible, generar un impacte positiu sobre l'esmentat mitjà.

Article 14. *Contingut.*

1. Els programes de mesures han de definir les actuacions a portar a terme per a la consecució dels objectius ambientals, que poden ser normes aplicables a les activitats amb incidència sobre el medi marí, directrius sobre els usos del medi marí, projectes d'actuació, restriccions geogràfiques o temporals d'usos, mesures de control i reducció de la contaminació, entre d'altres.

2. Els programes de mesures han d'incloure la protecció espacial, per contribuir a la constitució de xarxes coherents i representatives d'àrees marines protegides que cobreixin adequadament la diversitat dels ecosistemes que les componen. A més, han d'incloure les zones marines protegides declarades d'acord amb els convenis internacionals dels quals el Regne d'Espanya és part. La constitució d'aquestes xarxes coherents i representatives d'àrees marines protegides s'ha de fer de conformitat amb el que estableix la present Llei.

3. Així mateix, els programes de mesures poden incloure mesures específiques per a la protecció d'espècies i tipus d'hàbitats, en particular, l'elaboració i aplicació d'estratègies

i plans de recuperació i conservació d'espècies marines del Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades, així com estratègies i plans de conservació i restauració d'hàbitats marins inclosos en el Catàleg Espanyol d'Hàbitats en Perill de Desaparició, definits a la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

Article 15. *Aprovació de l'estratègia marina.*

Les estratègies marines, que han d'incloure el Programa de mesures, les ha d'aprovar el Govern mitjançant un Reial decret, amb el debat previ en el si de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, i amb l'informe previ dels ministeris afectats, les comunitats autònomes afectades, i del Consell Assessor de Medi Ambient, una vegada complert el tràmit d'informació pública.

Article 16. *Informes de compliment.*

Quan la posada en marxa del programa de mesures impliqui l'actuació d'altres administracions públiques, aquestes han d'informar el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí de les disposicions, projectes o actuacions concretes que es portin a terme en compliment de les estratègies marines.

Article 17. *Mesures urgents.*

1. Quan el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí determini que l'estat del medi marí d'una zona específica és crític, el Govern ha d'adoptar mesures de caràcter urgent, avançant l'execució dels programes de mesures, així com establint, si s'escau, mesures de protecció més estrictes.

2. Quan es tracti d'un espai marí protegit, la declaració i gestió del qual sigui de competència autonòmica en el supòsit que preveu l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, el Govern ha d'adoptar mesures de caràcter urgent amb l'acord previ amb les comunitats autònomes afectades.

3. Quan es tracti d'una zona limítrof amb un altre Estat membre de la Unió Europea, situada en una mateixa regió o subregió marina regulada per la present Llei, les mesures s'han de prendre de comú acord.

CAPÍTOL III

Excepcions al compliment de l'estratègia

Article 18. *Incompliment d'objectius.*

1. Per a cada una de les estratègies marines, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb l'informe previ del Comitè de Seguiment corresponent i de la Comissió Interministerial d'Estratègies Marines, als quals fa referència l'article 22 de la present Llei, ha de determinar quins són els casos en els quals, a causa de qualsevol de les circumstàncies enumerades a continuació, no es puguin assolir els objectius ambientals o tots els aspectes del bon estat ambiental, a través de les mesures que s'hagin adoptat:

- a) acció o omisió de la qual no és responsable el Regne d'Espanya;
- b) causes naturals;
- c) força major;
- d) modificacions o alteracions en les característiques físiques del medi marí com a conseqüència de mesures adoptades per raons d'interès general prevalent que primin sobre l'impacte negatiu per al medi ambient;
- e) condicions naturals que no permeten millorar al seu temps la situació del medi marí.

Els casos d'excepció s'han de descriure clarament en els programes de mesures.

2. Així mateix, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de determinar en quins casos no es poden assolir dins el termini previst els objectius ambientals o tots els

aspectes del bon estat ambiental, a causa de la concurrència de condicions naturals que no permetin millorar la situació del medi marí de què es tracti.

3. En tot cas, mentre persisteixin les causes de l'excepció, les administracions públiques competents han d'adoptar les mesures necessàries per prosseguir en l'assoliment dels objectius ambientals, evitar nous deterioraments de l'estat del medi marí afectat per les raons definides en les lletres b), c) o d), i mitigar l'impacte perjudicial a escala de la demarcació marina de què es tracti o en el medi marí adjacent. Aquestes mesures s'han d'integrar quan sigui possible en els programes de mesures en produir-se la seva actualització segons l'article 20.

4. En la situació que preveu l'apartat 1, lletra d), el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de vetllar perquè les modificacions o alteracions no exclouin o comprometin de forma definitiva la consecució d'un bon estat ambiental, tant en l'àmbit de la demarcació marina de què es tracti, com en el medi marí adjacent.

Article 19. *Inexistència de riscos significatius o costos desproporcionats.*

El Govern ha d'elaborar i aplicar tots els elements de les estratègies marines, si bé, en fer-ho, no està obligat a adoptar mesures específiques, excepte pel que fa a l'avaluació inicial i al programa de seguiment, quan no existeixin riscos significatius per al medi marí o quan els costos siguin desproporcionats en relació amb els riscos per al medi marí, i sempre que no es produeixi un ulterior deteriorament. En qualsevol cas el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha d'evitar que es comprometi permanentment la consecució del bon estat ambiental.

CAPÍTOL IV

Actualització

Article 20. *Actualització.*

1. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de portar a terme una actualització periòdica de tots els elements de les estratègies corresponents a cadascuna de les demarcacions marines afectades.

2. Aquesta actualització s'ha de portar a terme de manera coordinada amb els estats membres que comparteixen regions o subregions marines, a través de les vies previstes en la normativa comunitària o en els convenis marins regionals esmentats en la present Llei.

3. L'actualització s'ha de fer cada sis anys.

4. Si del resultat de l'actualització és necessari modificar els objectius ambientals, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha d'elaborar una nova proposta que ha de ser aprovada per Acord de Consell de Ministres que compleixi els mateixos tràmits que els previstos per a l'aprovació de l'estratègia. En cas que es modifiqui el programa de mesures, la nova proposta s'ha d'aprovar mitjançant un Reial decret.

CAPÍTOL V

Informació i participació pública, coordinació i cooperació

Article 21. *Informació i participació pública.*

1. De conformitat amb el que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de publicar i posar a disposició del públic, perquè aquest presenti les seves observacions, resums dels següents elements de les estratègies marines o de les actualitzacions:

- a) L'avaluació inicial i la definició del bon estat ambiental.
- b) Els objectius ambientals.
- c) Els programes de seguiment.

- d) Els programes de mesures.
- e) L'actualització de les estratègies marines.

2. En el procés de participació pública s'ha de consultar els organismes internacionals relacionats amb l'aplicació de convenis o acords de protecció del medi marí dels quals és part el Regne d'Espanya, els organismes científics consultius i els consells consultius regionals.

Article 22. *Coordinació i cooperació.*

1. Reglamentàriament s'ha de crear la Comissió Interministerial d'Estratègies Marines per a la coordinació de l'elaboració, aplicació i seguiment de la planificació del medi marí de la qual han de formar part els departaments ministerials amb competències amb incidència sobre el medi marí. La presidència de l'esmentada Comissió correspon al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí, i la seva composició i funcions s'han de determinar per reglament.

2. La cooperació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per a l'elaboració de les estratègies marines, s'ha de portar a terme a través de la Conferència Sectorial de Medi Ambient i dels òrgans de cooperació i coordinació existents.

3. Per a cada una de les demarcacions marines s'ha de constituir un Comitè de Seguiment de l'Estratègia Marina, la composició i les funcions del qual s'han de desplegar reglamentàriament, integrat per representants de les administracions estatal i autonòmica amb competències en l'execució de l'estratègia corresponent, per al seguiment de l'aplicació de les estratègies marines.

Aquest Comitè ha d'elevat informes periòdics a la Conferència Sectorial de Medi Ambient sobre el compliment de les estratègies marines.

Article 23. *Cooperació internacional.*

El Govern ha de reforçar la cooperació entre el Regne d'Espanya i els altres estats membres de la Unió Europea, així com amb tercers països que comparteixen la mateixa regió o subregió marina als efectes d'assegurar la coherència i coordinació de les estratègies de la mateixa zona, incloent-hi els programes de seguiment.

TÍTOL III

Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya i conservació d'espècies i hàbitats marins

Article 24. *Creació de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.*

La Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya està constituïda per espais protegits situats en el medi marí espanyol, representatius del patrimoni natural marí, amb independència que la seva declaració i gestió estiguin regulades per normes internacionals, comunitàries i estatals, així com el seu marc normatiu i el sistema de relacions necessari per al seu funcionament. També poden quedar integrats a la Xarxa els espais la declaració i gestió dels quals estiguin regulades per normes autonòmiques en el supòsit establert a l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

Article 25. *Objectius de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.*

Els objectius de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya són els següents:

- 1. Assegurar la conservació i recuperació del patrimoni natural i la biodiversitat marina.
- 2. Protegir i conservar les àrees que millor representen el rang de distribució de les espècies, hàbitats i processos ecològics en els mars.

3. Fomentar la conservació de corredors ecològics i la gestió dels elements que siguin essencials o revesteixin primordial importància per a la migració, la distribució geogràfica i l'intercanvi genètic entre poblacions d'espècies de fauna i flora marines.

4. Constituir l'aportació de l'Estat espanyol a les xarxes europees i paneuropees que, si s'escau, s'estableixin, així com a la Xarxa Global d'Àrees Marines Protegides.

Article 26. *Tipus d'àrees incloses a la Xarxa.*

1. Poden formar part de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya d'acord amb el que disposa l'article 24 els següents espais protegits:

- a) Les àrees marines protegides.
- b) Les zones especials de conservació i les zones d'especial protecció per a les aus, que conformen la Xarxa Natura 2000.
- c) Altres categories d'espais naturals protegits, segons estableix l'article 29 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.
- d) Les àrees protegides per instruments internacionals, sense perjudici que la seva declaració i gestió s'ajusti al que disposa la seva corresponent normativa internacional.
- e) Les reserves marines regulades a l'article 14 de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, queden integrades a la Xarxa, sense perjudici que la seva declaració i gestió es faci de conformitat amb el que disposi l'esmentada Llei.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha d'establir els criteris d'integració a la Xarxa conforme als quals inclou els espais de competència estatal.

3. Poden formar part de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya els espais marins protegits que compleixin els criteris previstos en l'apartat anterior, la declaració i gestió dels quals sigui competència autonòmica en el supòsit que estableix l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, així com les zones protegides a l'empara de legislació autonòmica pesquera, a proposta de la Comunitat Autònoma afectada, amb l'acord previ de la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

Article 27. *Declaració i gestió d'àrees marines protegides.*

1. La declaració de les àrees marines protegides a què es refereix a l'article 26.1 a), de competència estatal, s'ha de portar a terme mitjançant un Reial decret, a proposta del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb l'informe previ del Consell Assessor de Medi Ambient i la Conferència Sectorial de Pesca.

2. La gestió de les àrees marines protegides incloses a la Xarxa s'ha d'ajustar als criteris mínims comuns que es dictin per a la gestió coordinada i coherent de la Xarxa. Les esmentades directrius les ha d'aprovar el Consell de Ministres mitjançant un reial decret, a proposta del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, sobre la base de la proposta aprovada en conferència sectorial, de conformitat amb el que disposa l'article 28. d) i amb la consulta prèvia al Consell Assessor de Medi Ambient.

3. En les àrees marines protegides la declaració i gestió de les quals sigui competència autonòmica en el supòsit que estableix l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, i integrades a la Xarxa conforme amb el que preveu l'apartat 3 de l'article anterior, respecte a les quals s'hagin d'adoptar les mesures de conservació que tinguin relació amb activitats la regulació o execució de les quals sigui competència de l'Estat, la Comunitat Autònoma encarregada de la gestió pot sol·licitar, del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, bé l'adopció de les esmentades mesures o bé, quan aquestes no siguin de la seva competència, el trasllat de la sol·licitud al departament oportú. En el cas de mesures de conservació que afectin la pesca marítima, la Comunitat Autònoma ha d'acreditar que ha adoptat i aplicat prèviament mesures similars en les aigües interiors de l'esmentada Àrea o, en cas contrari, justificar adequadament les raons per les quals no és procedent adoptar-les.

4. L'Institut Espanyol d'Oceanografia es considera com a organisme de referència per a la declaració d'un espai com a àrea marina protegida així com per a l'establiment de qualssevol altres espais naturals protegits susceptibles de ser integrats a la Xarxa d'Àrees

Marines Protegides als efectes del que disposen aquest article i els articles 6 i 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre. Tot això sense detriment que les comunitats autònomes puguin ocupar altres organismes científics per a la investigació relacionada amb la gestió dels espais protegits de la seva competència.

Article 28. Funcions de l'Administració General de l'Estat.

Per a la consecució dels objectius de conservació de la biodiversitat marina, i de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya en particular, l'Administració General de l'Estat, a través del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, sense perjudici de les competències del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació, porta a terme les funcions següents:

- a) Gestionar les àrees marines protegides de competència estatal i garantir la seva conservació i coordinar la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.
- b) Proposar a les institucions europees i òrgans internacionals, segons correspongui, la inclusió en xarxes internacionals, dels espais marins de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya que compleixin els requisits exigits per les seves respectives categories de protecció.
- c) Declarar i gestionar les zones especials de conservació i les zones d'especial protecció per a les aus en el medi marí, en els supòsits que estableix l'article 6 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.
- d) Elaborar, juntament amb les comunitats autònomes litorals competents en la declaració i gestió d'àrees marines protegides, la proposta dels criteris mínims comuns per a la gestió coordinada i coherent de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya, que ha d'aprovar la Conferència Sectorial de Medi Ambient, i el Pla Director de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.
- e) Realitzar el seguiment i l'avaluació, tant de la Xarxa com de les seves directrius comunes.
- f) Fomentar i proposar instruments de cooperació per a la consecució dels objectius de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya en el seu conjunt.
- g) Representar Espanya en les xarxes internacionals d'àrees marines protegides i establir mecanismes de cooperació internacional que permetin la projecció externa de la Xarxa.
- h) Aprovar i aplicar els plans de recuperació i conservació d'espècies marines incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades que siguin de competència estatal, segons el que preveu la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i la biodiversitat.
- i) Aprovar i aplicar les estratègies i plans de conservació i restauració d'hàbitats marins inclosos en el Catàleg Espanyol d'Hàbitats en Perill de Desaparició que siguin de competència estatal, segons el que preveu l'article 6 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.
- j) L'elaboració d'una Memòria anual de seguiment de les actuacions de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya i d'informes triennals de situació de la Xarxa.

Article 29. Pla director de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.

1. Com a instrument bàsic de coordinació per a la consecució dels objectius de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya i en compliment del que estableix l'article 28.d) d'aquesta Llei, s'ha d'elaborar un Pla director que ha d'incloure, almenys:

- a) Els objectius estratègics de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides durant la vigència del Pla director, així com la programació de les actuacions que ha de desplegar la Xarxa per assolir-los.
- b) Els objectius a assolir en matèria de cooperació i col·laboració amb altres administracions o organismes, tant en l'àmbit nacional com internacional.
- c) Les directrius per a la planificació i la conservació de les àrees marines protegides.

d) El programa d'actuacions comunes de la Xarxa, i els procediments per al seu seguiment continu i avaluació.

e) La determinació dels projectes d'interès general que poden ser objecte de finançament estatal.

2. El Pla director té una vigència màxima de deu anys. Anualment el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha d'incorporar en la memòria de la Xarxa un informe sobre el seu compliment.

3. El Pla director de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya l'ha d'elaborar el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí i s'ha d'aprovar mitjançant un reial decret, amb l'informe previ del Consell Assessor de Medi Ambient. Per a la seva elaboració i revisió s'ha de seguir un procediment amb participació pública, en el qual han de participar, almenys, les comunitats autònomes litorals, i s'ha de sotmetre a avaluació ambiental estratègica.

Article 30. Seguiment i avaluació d'hàbitats i espècies.

Per a l'avaluació i seguiment d'àrees marines d'interès per a la conservació i espècies i hàbitats marins protegits o amenaçats, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de comptar amb l'Institut Espanyol d'Oceanografia, com a medi propi i servei tècnic de l'Administració General de l'Estat, o bé subscriure encàrrecs de gestió o contractes amb altres centres d'investigació.

TÍTOL IV

Dels abocaments en el mar

Article 31. Abocaments des de terra al mar.

Els abocaments des de terra al mar s'han de regular per la seva normativa específica i per les prescripcions dels convenis marins regionals que siguin aplicables en funció de la seva ubicació geogràfica, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient en el seu territori.

Article 32. Abocament de deixalles o altres matèries des de vaixells i aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar.

1. Per «abocament» s'entén:

- a) tota evacuació deliberada en el mar de deixalles o altres matèries des de vaixells, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar;
- b) tot enfonsament deliberat en el mar de vaixells, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar;
- c) tot emmagatzematge de deixalles o altres matèries en el llit del mar o en el subsòl d'aquest des de vaixells, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar; i
- d) tot abandonament o enderroc in situ de plataformes o altres construccions en el mar, amb l'únic objecte de desfer-se'n deliberadament.

2. L'«abocament» no inclou:

- a) l'evacuació en el mar de deixalles o altres matèries resultant, directament o indirectament, de les operacions normals de vaixells, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar i del seu equip, llevat de les deixalles o altres matèries que es transportin en vaixells, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar destinats a l'evacuació de tals matèries, o s'hi transbordin, o que resultin del tractament de tals deixalles o altres matèries en aquests vaixells, aeronaus, plataformes o construccions;
- b) el dipòsit de matèries o altres substàncies per a un fi diferent de la seva mera evacuació, sempre que l'esmentada col·locació no sigui contrària als objectius de la present Llei.

3. Queda prohibit amb caràcter general l'abocament en el medi marí de deixalles o altres matèries, excepte els següents:

- a) materials de dragatge;
- b) deixalles de peix o materials resultants de les operacions d'elaboració del peix;
- c) materials geològics inorgànics inerts, és a dir, material geològic sòlid, no elaborat químicament, els components químics dels quals no és probable que s'alliberin en el medi marí;
- d) fluxos de diòxid de carboni resultants dels processos de captura de diòxid de carboni per al seu segrest.

4. No obstant això, no s'autoritzen abocaments en el mar de materials enumerats en l'apartat anterior que continguin nivells de radioactivitat més grans que les concentracions de mínims (exemptes) definides per l'Organisme Internacional de l'Energia Atòmica de l'Organització de Nacions Unides.

5. L'abocament dels fluxos de diòxid de carboni resultants dels processos de captura de diòxid de carboni per al seu segrest només es pot autoritzar si es compleixen totes i cadascuna de les condicions següents:

- a) l'evacuació es fa en una formació geològica del subsòl marí;
- b) els fluxos estan constituïts gairebé en exclusivitat per diòxid de carboni, si bé poden contenir algunes altres substàncies associades procedents del material d'origen i/o dels processos de captura i segrest utilitzats; i
- c) no s'afegeixen deixalles o altres matèries amb el propòsit d'eliminar les esmentades deixalles o matèries;
- d) tals activitats es trobin expressament permeses pels convenis marins regionals que siguin aplicables en funció de la zona geogràfica on es projecti la seva realització.

6. Qualsevol activitat d'abocament dels materials enumerats en l'apartat 3 d'aquest article, l'ha d'autoritzar prèviament l'autoritat competent, en funció de la ubicació geogràfica del lloc on se sol·licita realitzar l'abocament. L'esmentada autorització l'ha d'atorgar l'autoritat portuària si es realitza en domini públic portuari, o l'autoritat marítima si es realitza fora d'aquest.

7. Les autoritzacions d'abocament requereixen informe previ favorable del Ministeri Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, als efectes de determinar la seva compatibilitat amb l'estratègia marina corresponent, sense perjudici d'altres informes previstos en la legislació vigent.

8. Tal autorització únicament pot ser expedida quan en la sol·licitud es justifiqui que els materials s'han avaluat seguint els procediments que siguin aplicables d'acord amb la normativa aplicable en funció de la naturalesa de les deixalles o, si hi manca, els criteris, directrius i procediments pertinents adoptats pels convenis marins regionals i internacionals que siguin aplicables en funció de la ubicació geogràfica del lloc on se sol·licita realitzar l'abocament.

9. En presentar les sol·licituds per a l'abocament de deixalles o altres matèries s'ha de demostrar que s'ha prestat la deguda atenció a la següent jerarquia d'opcions de gestió de deixalles, la qual suposa un impacte ambiental creixent:

- a) reducció;
- b) reutilització;
- c) reciclatge ex situ;
- d) destrucció dels components perillosos;
- e) tractament per reduir o retirar els components perillosos; i
- f) evacuació en terra, en l'atmosfera i en el mar.

Article 33. *Incineració en el mar.*

Queda prohibida, amb caràcter general, la incineració en el medi marí de qualssevol deixalles o altres matèries. Per incineració en el mar s'entén la crema de deixalles o altres matèries a bord d'un vaixell, una plataforma o una altra construcció en el mar per a la seva eliminació deliberada per destrucció tèrmica, llevat de la d'aquelles deixalles o altres matèries resultants, directament o indirectament, de les operacions normals d'aquests.

Article 34. *Excepcions.*

Les disposicions dels dos articles anteriors no s'han d'aplicar quan sigui necessari salvaguardar la seguretat de la vida humana o de vaixells, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar, en casos de força major deguts a les inclemències del temps o en qualsevol altre cas que constitueixi un perill per a la vida humana o una amenaça real per a vaixells, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar, si l'abocament o la incineració en el mar semblen ser l'únic mitjà per evitar l'amenaça i si hi ha qualsevol probabilitat que els danys resultants de l'esmentat abocament o de l'esmentada incineració en el mar siguin menors que els que ocorrerien d'una altra manera. L'esmentat abocament o l'esmentada incineració en el mar s'ha de portar a terme de forma que es redueixi al mínim la probabilitat de causar danys als éssers humans o comprometre la consecució del bon estat ambiental i s'ha de posar immediatament en coneixement de l'Administració ambiental i de l'autoritat marítima o portuària competents. En cas que els esmentats òrgans pertanyin a la mateixa administració, s'entén complert el tràmit amb la comunicació només a un d'ells, que ho ha de traslladar d'ofici a l'altre.

Article 35. *Col·locació de matèries sobre el fons marí.*

1. Queda prohibit, amb caràcter general, el dipòsit de matèries o altres objectes sobre el fons marí quan l'esmentada activitat tingui per objecte la seva mera evacuació i/o abandonament.

2. Es prohibeix, amb caràcter general, la col·locació d'embarcacions de qualsevol classe, excepte les que es destinin a la instal·lació d'esculls artificials i siguin autoritzats per fer-ho de conformitat amb la normativa aplicable i de plataformes per a l'extracció de gas o petroli en desús, o restes d'aquestes, sobre el fons marí.

3. Per a la col·locació o dipòsit de matèries o altres substàncies sobre el fons marí o el seu subsòl es requereix el corresponent projecte, que ha d'autoritzar l'Administració competent amb l'informe favorable previ del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí als efectes de determinar la seva compatibilitat amb l'estratègia marina corresponent, sense perjudici d'altres informes previstos en la legislació vigent. L'autorització únicament pot ser concedida quan en la sol·licitud es justifiqui que els materials s'han avaluat seguint els procediments que siguin aplicables d'acord amb la normativa específica en funció de la naturalesa d'aquests o, si no, els criteris, directrius i procediments pertinents adoptats pels convenis marins que siguin aplicables. El projecte ha d'incloure una avaluació del fons marí on es pretengui realitzar la col·locació o dipòsit, així com dels efectes que l'actuació pugui causar en el medi marí i en les activitats humanes en el mar.

4. Per a la col·locació de matèries amb la finalitat d'instal·lar esculls artificials, el projecte ha de tenir en compte els criteris que reglamentàriament s'estableixin.

5. Quan dels programes de vigilància que es realitzin o del seguiment del medi marí es dedueixi que les matèries o substàncies dipositades sobre el fons marí provoquen impactes no previstos o no compleixen els seus objectius, l'òrgan competent per autoritzar la seva col·locació ha de determinar les mesures correctores corresponents que siguin aplicables o, si s'escau, pot ordenar la seva retirada.

TÍTOL V

Infraccions i sancions

Article 36. *Infraccions i sancions.*

Els incompliments de les mesures adoptades en virtut dels programes de mesures o de les autoritzacions regulades en la present Llei se sancionen de conformitat amb la legislació sectorial corresponent.

Disposició addicional primera. *Recursos genètics marins.*

Els recursos genètics marins s'han de regular per la legislació de pesca en matèria de recursos marins vius.

Disposició addicional segona. *Habilitació.*

1. El Govern pot definir noves demarcacions marines o modificar les existents atenent principalment les característiques hidrològiques, oceanogràfiques i biogeogràfiques i de forma compatible amb les regions i subregions marines.

2. El Govern pot actualitzar i modificar els annexos I al V de la present Llei d'acord amb el progrés científic i tècnic relacionat amb l'aplicació de la Llei de protecció del medi marí, o per a la seva adaptació als convenis o acords internacionals dels quals el Regne d'Espanya sigui part o normativa comunitària.

Disposició addicional tercera. *Responsabilitat per incompliment de normes de dret comunitari.*

1. La responsabilitat davant el dany ambiental causat al medi marí s'ha de dirimir en els termes que recull la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.

2. En els danys mediambientals que tinguin el seu origen en un succés les conseqüències del qual quant a responsabilitats o indemnització estiguin establerts en algun dels convenis internacionals enumerats en l'annex IV de la Llei 26/2007, incloses les seves eventuais modificacions futures vigents a Espanya, cal atènyer-se al que estableixen aquests convenis.

3. Les administracions públiques i qualssevol altres entitats integrants del sector públic que, en l'exercici de les seves competències, incompleixin el que disposa aquesta Llei respecte a obligacions derivades de normes del dret de la Unió Europea, i donin lloc que el Regne d'Espanya sigui sancionat per les institucions europees han d'assumir, en la part que els sigui imputable, les responsabilitats que es meritin de tal incompliment, de conformitat amb el que preveuen aquesta disposició i les de caràcter reglamentari que, en el seu desplegament i execució, es dictin.

4. El Consell de Ministres, amb l'audiència prèvia de les administracions o entitats afectades, és l'òrgan competent per declarar la responsabilitat per l'esmentat incompliment i acordar, si s'escau, la compensació de l'esmentat deute amb les quantitats que hagi de transferir l'Estat a l'Administració o entitat responsable per qualsevol concepte, pressupostari i no pressupostari. En l'esmentada resolució que s'adopti s'han de tenir en compte els fets i fonaments que contingui la resolució de les institucions europees, s'han de recollir els criteris d'imputació tinguts en compte per declarar la responsabilitat, i s'ha d'acordar l'extinció total o parcial del deute. L'esmentat acord s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

5. S'habilita el Govern per desplegar reglamentàriament el que estableix la present disposició, regulant les especialitats que siguin aplicables a les diferents administracions públiques i entitats a què es refereix l'apartat tres d'aquesta disposició.

Disposició addicional quarta. *Calendari per a l'elaboració i aplicació de les estratègies marines.*

En l'elaboració de les estratègies marines regulades en el títol II de la present Llei s'ha de seguir el següent calendari d'aplicació:

1. L'avaluació inicial, la definició del bon estat ambiental i la definició d'objectius ambientals s'han de completar abans del 15 de juliol de 2012.
2. Els programes de seguiment s'han d'elaborar i aplicar abans del 15 de juliol de 2014.
3. Els programes de mesures s'han d'elaborar en l'any 2015 i aplicar-se en l'any 2016.

Disposició addicional cinquena. *Aplicació de la norma de més protecció ambiental a les aigües costaneres.*

Quan la legislació d'aplicació del Text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i en particular la planificació hidrològica, respecte de les aigües costaneres, no prevegi mesures per assolir els objectius ambientals establerts en la present Llei i en les seves normes de desplegament, o bé les esmentades mesures siguin insuficients per assolir els esmentats objectius, és aplicable la present Llei i les seves normes de desplegament. Sense perjudici d'això, és aplicable en tot cas la norma que sigui més exigent respecte de la protecció ambiental de les esmentades aigües.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

La present norma es dicta a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució Espanyola que estableix la competència de l'Estat sobre legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient en el seu territori.

Disposició final segona. *Incorporació de Directiva comunitària.*

Mitjançant la present Llei s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2008/56/CE, de 17 de juny, que estableix un marc d'acció comunitària per a la política del medi marí.

Disposició final tercera. *Aplicació supletòria.*

Té caràcter supletori de la present Llei, pel que fa a la naturalesa i règim del medi marí, la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, i el Reial decret 1471/1989, d'1 de desembre, pel qual es va aprovar el Reglament de desplegament i execució de la Llei de costes.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 de desembre de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX I

Llistes indicatives de característiques, pressions i impactes (referent als articles 8, 9, 10 i 11)

QUADRE 1

Característiques

Característiques físiques i químiques.	Topografia i batimetria del fons marí
	Règim anual i estacional de temperatures, camp de les corrents, afloraments, exposició a l'onatge, característiques de barreja, terbolesa, temps de residència
	Distribució espacial i temporal de la salinitat
	Distribució espacial i temporal dels nutrients i de l'oxigen (NID, NT, PID, PT, COT)
	Perfils de pH, pCO ₂ o mesura equivalent d'acidificació marina
Tipus d'hàbitat.	Tipus d'hàbitat(s) que preval(en) en el fons marí i en la columna d'aigua, amb descripció de les seves característiques físiques i químiques com ara la profunditat, règim de temperatures de l'aigua, corrents i altres moviments de l'aigua, salinitat, estructura i composició de substrats del llit marí. Cens i cartografia dels tipus d'hàbitats especials, en particular els que la legislació comunitària (directives sobre «Hàbitats» i «Aus silvestres») o els convenis internacionals reconeixen i consideren d'interès especial per a la ciència o la diversitat biològica.
	Hàbitats de zones que mereixen una menció específica per les seves característiques, la seva localització o la seva importància estratègica. Pot tractar-se de zones subjectes a pressions extremes o específiques o de zones que mereixen un règim de protecció específic.
Característiques biològiques.	Descripció de les comunitats biològiques associades als hàbitats predominants en el fons marí i en la columna d'aigua. S'hi inclouria la informació sobre les comunitats de fitoplàncton i zooplàncton, incloses les espècies i la seva variabilitat estacional i geogràfica.
	Informació sobre angiospermes, macroalgues i fauna bentònica d'invertebrats, incloses la composició per espècies, la biomassa i la variabilitat anual o estacional.
	Informació sobre l'estructura de les poblacions de peixos, incloses l'abundància, la distribució i l'estructura edat/mida de les poblacions.
	Descripció de la dinàmica de les poblacions, de la superfície de distribució natural i real i de la situació de les espècies de mamífers i rèptils marins presents en la demarcació marina.
	Descripció de la dinàmica de les poblacions, de la superfície de distribució natural i real i de l'estat de les espècies d'aus marines presents en la demarcació marina.
	Descripció de la dinàmica de les poblacions, de la superfície de distribució natural i real i de l'estat de les altres espècies presents en la demarcació marina emparades per la legislació comunitària o per acords internacionals.
Relació detallada de la presència temporal, abundància i distribució espacial de les espècies al·lòctones o exòtiques o, si s'escau, de formes genèticament diferents de les espècies natives, presents en la demarcació marina.	

Altres característiques.	Descripció de la situació pel que fa a les substàncies químiques, incloses les substàncies químiques preocupants, la contaminació dels sediments, les zones crítiques, els problemes sanitaris i la contaminació de la biota (en particular la biota prevista per al consum humà).
	Descripció de qualssevol altres característiques típiques o específiques de la demarcació marina.

QUADRE 2

Pressions i impactes

Pèrdues físiques.	Enterrament (per estructures fetes per l'home o eliminació de residus de dragatge, etc.).
	Segellat (per construccions permanents, etc.).
Danys físics.	Modificacions de la sedimentació (p. ex. per abocaments, increment de l'escorrentia o dragatge/eliminació de residus de dragatge).
	Abrasió (per exemple, impacte en el llit marí degut a pesca, navegació, fondeig).
	Extracció selectiva (per exemple, exploració i explotació en el llit marí i en el subsòl de recursos vius i no vius, com l'extracció d'arenes per a rehabilitació de platges).
Altres perturbacions físiques.	Soroll subaquàtic (p. ex. navegació, equips acústics submarins).
	Escombraries en el mar.
Interferència amb els processos hidrològics.	Modificacions significatives del règim tèrmic (p. ex. per abocaments de centrals elèctriques).
	Modificacions significatives del règim de salinitat (p. ex. per abocaments de salmorra, per construccions que impedeixin els moviments de l'aigua o per captació d'aigua).
Contaminació per substàncies perilloses.	Introducció de compostos sintètics (p. ex. substàncies prioritàries segons la legislació d'aigües que són pertinents per al medi marí, com plaguicides, agents antiincrustants, productes farmacèutics, a causa, p. ex., a pèrdues des de fonts difuses, contaminació procedent dels vaixells o deposició atmosfèrica) i substàncies biològicament actives.
	Introducció de substàncies i compostos no sintètics (p. ex. metalls pesants, hidrocarburs, a causa, p. ex., a contaminació procedent dels vaixells, de les prospeccions i explotacions de minerals, gas o petroli, de la deposició atmosfèrica o de les entrades procedents dels rius).
	Introducció de radionucleïds.
Abocaments sistemàtics i/o intencionats de substàncies.	Introducció d'altres substàncies –sòlides, líquides o gasoses– com a conseqüència del seu abocament sistemàtic i/o intencional al medi marí, permesa en virtut de la legislació nacional o els convenis internacionals.
Acumulació de nutrients i matèries orgàniques.	Entrada de fertilitzants i altres substàncies riques en nitrogen i fòsfor (p. ex. de fonts puntuals i difuses, entre elles l'agricultura, l'aqüicultura o la deposició atmosfèrica).
	Entrada de matèries orgàniques (p. ex. clavegueram, aquicultura, entrades procedents dels rius).
Perturbacions biològiques.	Introducció d'organismes patògens microbians.
	Introducció d'espècies al·lòctones i transferències.
	Extracció selectiva d'espècies, incloses les captures accessòries accidentals (p. ex. per pesca recreativa).

ANNEX II

Descriptors qualitius per determinar el bon estat ambiental (referent a l'article 9)

(1) Es manté la biodiversitat. La qualitat i la freqüència dels hàbitats i la distribució i abundància d'espècies són de conformitat amb les condicions fisiogràfiques, geogràfiques i climàtiques regnants.

(2) Les espècies al·lòctones introduïdes per l'activitat humana estan presents en nivells que no afecten de forma adversa els ecosistemes.

(3) Les poblacions de totes les espècies marines explotades comercialment es troben dins dels límits biològics segurs, i presenten una distribució de la població per edats i talles que demostra la bona salut de les reserves.

(4) Tots els elements de les xarxes tròfiques marines, en la mesura que són coneguts, es presenten en abundància i diversitat normals i en nivells que poden garantir l'abundància de les espècies a llarg termini i el manteniment ple de les seves capacitats reproductives.

(5) L'eutrofització induïda per l'ésser humà es minimitza, especialment els efectes adversos com poden ser les pèrdues en biodiversitat, la degradació dels ecosistemes, les proliferacions d'algues nocives i el dèficit d'oxigen en les aigües profundes.

(6) La integritat dels fons marins està en un nivell que garanteix que l'estructura i les funcions dels ecosistemes estan resguardades i que els ecosistemes bènctics, en particular, no pateixen efectes adversos.

(7) L'alteració permanent de les condicions hidrogràfiques no afecta de manera adversa els ecosistemes marins.

(8) Les concentracions de contaminants estan en nivells que no donen lloc als efectes de contaminació.

(9) Els contaminants presents en el peix i altres productes de la pesca destinats al consum humà no superen els nivells establerts per la normativa comunitària o per altres normes pertinents.

(10) Les propietats i les quantitats d'escombraries en el mar no són nocives per al medi litoral i el medi marí.

(11) La introducció d'energia, inclòs el soroll subaquàtic, se situa en nivells que no afecten de manera adversa el medi marí.

Quan el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí consideri que no és adequat utilitzar un o diversos d'aquests descriptors, ha de proporcionar a la Comissió de la Unió Europea una justificació de les raons d'aquesta consideració.

ANNEX III

Llista indicativa de les característiques que s'han de tenir en compte per a l'establiment d'objectius ambientals (referent a l'article 10)

(1) Cobertura adequada dels elements que caracteritzen el medi marí de la demarcació marina.

(2) Necessitat d'establir:

a) objectius per determinar les condicions ideals en funció de la definició de bon estat ambiental;

b) objectius mesurables i els seus corresponents indicadors que permetin el seguiment i l'avaluació; i

c) objectius operatius relacionats amb mesures d'aplicació concretes que facilitin la seva execució.

(3) Especificació de l'estat ambiental que s'hagi d'aconseguir o mantenir i formulació d'aquest estat en propietats mesurables dels elements que caracteritzen el medi marí d'una demarcació marina.

(4) Coherència del conjunt d'objectius. Absència de contradicció entre ells.

- (5) Especificació dels recursos necessaris per a la consecució dels objectius.
- (6) Formulació dels objectius, inclosos possibles objectius provisionals, i el calendari de realització.
- (7) Especificació d'indicadors previstos per seguir els avenços i orientar les decisions de gestió de tal manera que s'assoleixin els objectius.
- (8) Si és procedent, especificació de punts de referència (punts de referència límit i objectiu).
- (9) Consideració de les conseqüències econòmiques i socials en la definició dels objectius.
- (10) Examen del conjunt dels objectius ambientals, indicadors associats, punts de referència límit i objectiu, per determinar si la consecució dels objectius ambientals ha de permetre al medi marí de la demarcació marina ajustar-se a l'estat ambiental desitjat.
- (11) Compatibilitat dels objectius ambientals amb els objectius que la Unió Europea i el Regne d'Espanya s'ha compromès a assolir en virtut dels corresponents acords internacionals i regionals, utilitzant els que siguin més pertinents per a la demarcació marina de què es tracti amb l'objecte d'assolir els objectius ambientals establerts.
- (12) Després d'articular els objectius ambientals i els indicadors, examen del conjunt a la llum dels objectius ambientals per determinar si la consecució dels esmentats objectius ha de permetre al medi marí ajustar-se a l'estat ambiental desitjat.

ANNEX IV

Programes de seguiment (referent a l'article 11)

- (1) Necessitat de proporcionar informació que permeti avaluar l'estat ambiental i fer una estimació del que queda per cobrir, així com els avenços registrats, per assolir el bon estat ambiental.
- (2) Necessitat de produir la informació que permeti determinar els indicadors adequats per als objectius ambientals.
- (3) Necessitat de produir la informació que permeti avaluar l'impacte de les mesures.
- (4) Necessitat de preveure activitats per determinar la causa del canvi i les possibles mesures correctores que s'haurien d'adoptar per restablir el bon estat ambiental, si s'observen divergències amb l'estat ambiental desitjat.
- (5) Necessitat de proporcionar informació sobre els agents químics presents en les espècies destinades al consum humà de les zones de pesca.
- (6) Necessitat de preveure activitats per confirmar que les mesures correctores aporten els canvis desitjats i no tenen efectes secundaris indesitjables.
- (7) Necessitat d'agrupar la informació per a cada una de les demarcacions marines.
- (8) Necessitat de garantir la comparabilitat dels enfocaments i mètodes d'avaluació dins de cada demarcació marina o entre aquestes.
- (9) Necessitat de formular prescripcions tècniques i mètodes normalitzats de seguiment a escala comunitària, perquè les dades siguin comparables.
- (10) Necessitat de garantir, en la mesura que sigui possible, la compatibilitat amb els programes existents elaborats a escala regional i internacional per fomentar la coherència entre programes i evitar les duplicacions, utilitzant les directrius de seguiment que siguin més pertinents per a la demarcació marina de què es tracti.
- (11) Necessitat d'incloure en l'avaluació inicial una avaluació dels principals canvis que afecten les condicions ecològiques i, si és procedent, dels problemes nous o emergents.
- (12) Necessitat d'abordar en l'avaluació inicial els elements pertinents esmentats en l'annex I, tenint en compte la seva variabilitat natural, i avaluar l'evolució cap a la consecució dels objectius ambientals recurrent, si és procedent, als indicadors establerts i als seus punts de referència límit o objectiu.

ANNEX V

Programes de mesures: Tipus de mesures (referent a l'article 13)

- (1) Control de les entrades: mesures de gestió que influeixin en la intensitat autoritzada d'una activitat humana.
- (2) Control de les sortides: mesures de gestió que influeixin en el nivell de pertorbació autoritzat d'un element de l'ecosistema.
- (3) Control de la distribució espacial i temporal: mesures de gestió que influeixin en el lloc i el moment en què s'autoritza una activitat.
- (4) Mesures de coordinació de la gestió: instruments de garantia de l'esmentada coordinació.
- (5) Mesures de millora de la traçabilitat de la contaminació marina, quan siguin viables.
- (6) Incentius econòmics: mesures de gestió que, pel seu interès econòmic, incitin els usuaris dels ecosistemes marins a adoptar un comportament que contribueixi a la consecució de l'objectiu de bon estat ambiental.
- (7) Instruments d'atenuació i reparació: instruments de gestió que orientin les activitats humanes cap a una restauració dels elements danyats dels ecosistemes marins.
- (8) Comunicació, participació dels interessats i conscienciació del públic.
- (9) Estratègies de conservació, plans de recuperació i plans de conservació d'espècies marines incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades.
- (10) Estratègies i plans o instruments de conservació i restauració d'hàbitats marins inclosos en el Catàleg Espanyol d'Hàbitats en Perill de Desaparició.
- (11) Planificació espacial marina.
- (12) Àrees marines protegides.